

In Biljart Totaal is maandelijks aandacht geschonken aan het materiaal, dat binnen de biljartsport onlosmakelijk is verbonden aan het leveren van goede prestaties. Hans de Jager gaat nu in deze rubriek in op theoretische kennis van de biljartsport. De Hagenaar, die in 1981 Europees kampioen Biljart Artistiek werd, is al een leven lang nauw betrokken bij de biljartsport. Niet alleen als speler, maar ook als bestuurslid, organisator en vakhandelaar.

Voorspoedig 2014 en veel caramboles!

Veel mensen hebben goede voornemens bij het ingaan van het nieuwe jaar. Het kan heel divers zijn van een paar pondjes afvallen of niet meer roken, maar ook het aanschaffen van een biljart nu de kinderen het huis uit zijn.

Vaak wordt zo'n aangeschafte tafel na enige tijd niet meer zoveel gebruikt als was gehoopt en blijkt de tafel na een aantal jaren toch meer plaats inneemt dan aanvankelijk werd gedacht. De oorzaak ligt veelal in het feit dat het sociale contact wordt gemist, dat automatisch ontstaat in het café of de biljartzaal. Maar steeds meer lokalen met één of twee biljarts verdwijnen uit de steden en dorpen om plaats te maken voor andere activiteiten. Ook doet het rookverbod een duit in het zakje en natuurlijk het 'glaasje op, laat je rijden' heeft zijn invloed op het spelen buiten de deur. Soms lijkt biljarten ook te serieus: de muziek moet zacht en de kleding strak en ja een strenge arbiter loopt de hele partij mee. De argeloze toeschouwers of toevallig aanwezige gasten raken

bovendien niet geboeid door ons spel. Want ons spel wordt niet direct op waarde geschat, daarvoor is het veel te moeilijk. Driebanden is om die reden eigenlijk alleen voor kenners interessant. Voordat een buitenstaander de spelregels begrijpt en daarna de vaak zeer moeilijke patronen herkent zijn we maanden verder. Snooker en pool zijn veel toegankelijker en wat te denken van darts. Michael van Gerwen, 24 jaar jong, is de nieuwe wereldkampioen. Eén en al spektakel in een zaal met twee-

duizend luidruchtige toeschouwers. De kijker begrijpt de regels binnen tien minuten en blijft geboeid door de snelle wisseling van kansen.

Onze sport (of spel) heeft daarom ook een snellere en meer kansrijke variant nodig. Al eerder is gedacht aan bijvoorbeeld een spel met vier ballen. Eén speelbal (bijvoorbeeld geel) twee witte en een rode bal. Wit en rood raken is één punt, wit en wit twee punten en drie ballen scoren geeft tien punten. Wordt 'los van band' gespeeld, dan worden de punten dubbel geteld. Wat te denken van een variant van het bekende '10 van rood'.

Lezers zullen ongetwijfeld andere ideeën hebben om onze sport te vernieuwen en toegankelijker te maken voor met name starters. Laat het me weten. 2014 vraagt om actie!

**Veel speelplezier,
Hans de Jager
h.d.jager@gmail.com**